

STS de 17 de novembre de 2014, recurs 3309/2013

Jubilació parcial: obligació d'abonar a l'INSS l'import de la prestació corresponent al període d'incapacitat temporal prorrogada del treballador rellevista a qui no es va substituir (accés al text de la sentència)

Es debat si hi ha responsabilitat de l'empresa o entitat en relació amb al **pagament de la pensió de jubilació parcial quan un treballador rellevista esgota la situació d'incapacitat temporal (IT) pel transcurs del termini màxim de durada i se'l dona de baixa a la Seguretat Social sense que l'entitat o empresa contracti un treballador substituït en el període d'IT prorrogada** iniciat en aquella data i fins que el rellevista es reincorpora després de la denegació de la incapacitat permanent.

El TS **dictamina l'existència de la responsabilitat de l'empresa o entitat** pels motius següents:

- **Amb la jubilació parcial es persegueixen 2 objectius:** a) **que aquella no es tradueixi en la pèrdua de llocs de treball**, i per això l'exigència de celebrar simultàniament un contracte de relleu que duri com a mínim el temps que resti fins la jubilació definitiva del rellevat i amb una jornada almenys igual al temps de reducció de jornada; i, b) **que els ingressos de la Seguretat Social no es redueixin**.
- En el marc de la jubilació parcial **el terme "cessament" no és necessàriament equivalent als supòsits d'extinció de la relació laboral de l'art. 49 ET. S'hi inclouen els casos en què el treballador deixa de prestar serveis per un temps de certa durada** i que produeix una plaça vacant.
- La normativa estableix la **necessitat de mantenir el contracte de relleu durant el temps que es mantingui la jubilació parcial** del menor de 65 anys i si el rellevista cessa -per qualsevol causa, definitiva o temporal que excedeixi de 15 dies, inclosa l'excedència voluntària-, ha de ser substituït en el termini màxim de 15 dies.
- D'acord amb la jurisprudència, **hi ha l'obligació empresarial de substituir el rellevista en els següents supòsits: excedència voluntària** (STS de 9 de juliol de 2009); **excedència per cura de fills** (STS de 28 de novembre de 2011); i **acomiadament objectiu per raons individuals del treballador rellevat i rellevista** (STS de 22 d'abril de 2013).
- Per contra, **no hi ha obligació de substituir el rellevista** en els casos de: **reducció de la jornada del rellevista a temps complet per cura de fills** (STS 23 de juny de 2011); **cessament del rellevista per successió empresarial** (STS de 9 de febrer de 2011); **cessament del rellevat i del rellevista en cas d'ERO** (STS de 19 de setembre de 2008); i **quan s'ha contractat el rellevista a temps complet i el cessat ha resultat ser el treballador rellevat** (STS de 6 d'octubre de 2011).
- La doble finalitat de la jubilació parcial (política d'ocupació i manteniment financer del sistema de Seguretat Social) determina que s'entengui que **en els supòsits de suspensió del contracte del rellevista** -com és el cas plantejat en aquesta sentència- **hi hagi l'obligació de reemplaçar-lo per un altre treballador i si no s'ha fet, l'empresa o entitat ha de reintegrar a l'INSS el pagament de les prestacions percebudes pel jubilat parcial**.